

[Fr. Andersen.]

m. m. og ogsaa de inden for denne Periode optagne Laan mere end opvejes ved Afdrag paa Statsgælden. Saa vidt jeg husker, er Forholdet det, at Afdragene udgør ca. 300 Mill. Kr., og de i den nævnte Periode optagne fire Laan udgør 156 Mill. Kr., saaledes at der bliver et Minus paa 144 Mill. Kr. Men saa kommer Henlæggelserne og Skatkammerbeviserne. Naar de Beløb drages fra, bliver der en Nedgang paa 37,7 Mill. Kr., og naar man trækker dette Tal fra de 89,5 Mill. Kr., som skyldes Landbrugets Gælds-saneringslaan, og de 50 Mill. Kr., som udgør Beredskabslaanet, saa har man dermed Stigningen paa det førnævnte Tal, 102 Mill. Kr.

Statens Nettoformue var pr. 31. Marts 1929 bogført til 209,6 Mill. Kr., den 31. Marts 1939 til 373,1 Mill. Kr., altsaa en Stigning paa 160,5 Mill. Kr.

Jeg skal ikke nævne flere Enkeltheder, jeg peger blot paa, at der her for alle Rigsdagens Medlemmer og for mange andre er et overordentlig interessant Materiale at fordybe sig i. Men med Henvi-sning til det, jeg her har fremdraget, mener jeg at kunne hævde, at der er Orden i Danmarks Hus, og at det hidtil er lykkedes — trods store Vanskeligheder gennem en Aarrække — at holde Statens Økonomi sund. Et samlet Overblik over den økonomiske Stilling giver ikke, synes det mig, i Forbindelse med de forbi-gangne mange trange Aar nogen Anledning til Sortseeri, men det, som kalder paa Bekymringen, er Fremtiden. Det er en mørk Tid, vi lever i, og det er dette, at alting ligger saa uvist, der kalder Ængstelsen frem i Sindene.

Gid det derfor maatte forme sig saadan, at den Kamp paa Liv og Død, der for Øjeblikket føres mellem store Stater, og hvis Virkninger kaster sine mørke Skygger stedse længere ud, snarest maatte afløses af en Kappelstrid mellem alle Folk for Fred, Frihed og Fremskridt.

Himmelstrup: De Bemærkninger, jeg gerne vil gøre til Finansministeriets Budget, refererer sig ikke til Statens almindelige finansielle Stilling — det bliver der maaske Lejlighed til senere; der skal vel være en almindelig politisk Forhandling bag efter denne Gennemgang af de enkelte Budgetter, og i hvert Tilfælde bliver der nok senere Lejlighed til at komme nærmere ind paa de Enkeltheder, som det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen berørte.

De Bemærkninger, jeg gerne vil gøre nu, drejer sig om et Forslag, som den højtærede

Finansminister har stillet i Form af en Tekstanmærkning til Finanslovsforslaget, Tekstanmærkning 128, som jo omfatter en Række Ændringer i den bestaaende Toldlov, Ændringer, som har faaet Tilslutning fra et Flertal inden for Finansudvalget, men som Venstre ikke har villet stemme for. Jeg skal ganske kort sige, hvorfor vi ikke har villet gøre det. For det første mener vi, at saa omfattende Forslag som det, der her er Tale om, hører ikke hjemme paa en Finanslov. Det kan ikke nytte, at den højtærede Finansminister eller andre højtærede Ministre efterhaanden tror, at de kan foretage næsten, hvad det skal være, paa Finansloven, enten ved Tekstanmærkninger eller endog, som vi saa før for den højtærede Undervisningsministers Vedkommende, ved et ganske almindeligt Ændringsforslag. Dette kan kun gøres i saadanne Tilfælde, hvor ganske særlige ekstraordinære Forhold gør det nødvendigt. Nu ved jeg jo godt, at den højtærede Finansminister paa det, jeg her siger, vil svare: Ja, men jeg gjorde det dog ved en Tekstanmærkning til Tillægsbevillingslovsforslaget for 1939—40 for ikke mere end nogle faa Maaneder siden, og den Tekstanmærkning, vi dengang gennemførte, omfattede jo i Virkeligheden nøjagtig de samme Spørgsmaal som dem, der her er Tale om, og det, der nu sker, er kun en Vide-reførelse af det, der skete i Marts Maaned.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Finansminister, at det er muligt, det var nødvendigt at gøre det i Marts Maaned ved den nævnte Tekstanmærkning til Tillægsbevillingsloven paa Grund af udenrigspolitiske Hensyn, men de eksisterer ikke i Dag, og derfor mener jeg, det skal siges, at saa omfattende Lovændringer som dem, der her er Tale om, bør ingen Minister gennemføre paa Finansloven. Han bør ikke gøre det af rent principielle Grunde, han bør heller ikke gøre det af Hensyn til Offentligheden. Disse Spørgsmaal vedrører jo ganske overordentlig omfattende Erhvervsinteresser, og Offentligheden kender ikke noget videre til alt det, der sker her. Forarbejdet foregaarovre i Administrationen, det foregaar maaske ved Forhandling mellem Administrationen og Erhvervsorganisationerne, og det tager sandsynligvis meget lang Tid; det har det gjort i nærværende Tilfælde. Og saa en skønne Dag kommer den højtærede Finansminister til Finansudvalget med et Forslag til en omfattende Tekstanmærkning, som nu skal gennemføres i Løbet af 0,5, saadan som det er sket i dette Tilfælde, hvor den højtærede Finansminister for nogle faa Dage siden kom til Finansud-